

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120202849
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120202849.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Ľubica Bundzelová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H. XX, H., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov, matka: R. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H. XX, H., otec: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B.. B. XXXX/XX, H., zastúpený: JUDr. Lenka Gajarská, advokátka so sídlom Horné bašty 8943/25, Trnava, IČO: 42 258 405, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 13P/5/2020-23 zo dňa 31. marca 2020, taktó

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie po citovaní § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2 § 329 ods. 1, 2 § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1, Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vecne odôvodnil tým, že otec sa vo veci samej domáhal rozhodnutia, ktorým súd zmení úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi a súčasne sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého bude maloletý syn na čas do rozhodnutia vo veci samej zverený do výlučnej osobnej starostlivosti otca, styk matky s maloletým bude striktné upravený a matka bude zaviazaná prispievať na výživu maloletého výživným v sume 30 % zo sumy životného minima mesačne. Otec argumentoval tým, že hoci rodičia na rozvodovom pojednávaní ohľadne maloletého V. uzatvorili rodičovskú dohodu vrátane úpravy styku, postupom času bol otec vystavený neochote matky umožniť mu stretávanie sa so synom v dohodnutom čase a matka otcovi bráni v stretávaní sa so synom. Otec v návrhu ďalej opisuje jednotlivé termíny hlavne víkendov, kedy sa mal s dieťaťom stretnúť a nestretol sa. Matka síce nechotu syna dávať na stretnutia s otcom odôvodňovala, ale otec tieto dôvody nepovažoval za relevantné.

2. Po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariaďovať neodkladné opatrenie tak, ako to vo svojom návrhu otec žiada. Nariadenie neodkladného opatrenia prichádza do úvahy len vtedy, ak je potrebné, aby boli pomery účastníkov konania bezodkladne upravené, alebo ak je obava, že by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený. Vo veciach, týkajúcich sa starostlivosti o maloleté dieťa, prichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy aj vtedy, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, t.j. napríklad, ak by bol bezprostredne ohrozený život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa maloletého dieťaťa. Z doposiaľ vykonaného dokazovania však súd nemá preukázané, že by maloletý bol v ohrození. Skutočnosť, že matka neodovzdáva maloletého otcovi v zmysle právoplatného rozhodnutia, nie je sama osebe dôvodom na bezodkladnú úpravu pomerov medzi účastníkmi konania formou odovzdania maloletého do starostlivosti otca. Súdu doposiaľ neboli signalizované žiadne nedostatky starostlivosti matky o maloletého, z čoho súd zároveň vyvodzuje záver, že v súčasnosti nie je život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa, respektíve akýkoľvek iný záujem maloletého nijako bezprostredne ohrozený.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že otec nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nie je dôvodné nariadiť neodkladné opatrenie tak, ako to navrhuje otec, a to z dôvodu, že súd nemá preukázané, že by bolo potrebné, aby boli pomery medzi stranami bezodkladne upravené, alebo že existuje obava, že by bol výkon súdneho rozhodnutia ohrozený. Zároveň súd uviedol, že nemá za preukázané, že by bol bezprostredne ohrozený život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa maloletého dieťaťa, resp. akýkoľvek iný záujem maloletého dieťaťa alebo že by mala starostlivosť matky o maloletého V. nedostatky. Tento skutkový záver súdu je v priamom rozpore so skutočnosťami, ktoré boli v konaní otcom osvedčené (a súd ich tiež považoval za osvedčené) a to najmä v rozpore s tým, že matka maloletého svojvoľne nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým V., neoprávnené odmieta otcovi maloletého odovzdať, a že maloletý je od otca dlhšiu dobu odlúčený.

4. Zdravie dieťaťa je komplex tvorený nielen fyzickým, ale aj psychickým zdravím dieťaťa, pričom najmä v čase pandémie koronavírusu je pre pocit vnútorného bezpečia a psychickej pohody dieťaťa nevyhnutne dôležité zachovať kontakt s oboma rodičmi, teda aj s tým z rodičov, ktorý nemá dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Akékoľvek svojvoľné nerešpektovanie súdom určeného styku rodiča s maloletým dieťaťom predstavuje výrazný zásah do psychického zdravia maloletého, ktoré môže mať pre dieťa v taktom veku ako je maloletý V. nenapraviteľné dôsledky vzhľadom na zachovanie citovej väzby s biologickým otcom. Uvedené platí o to viac v situácii, keď sa v živote maloletého vyskytuje aj nový matkin partner a matka sa snaží biologického otca zo života maloletého V. vytesniť. Maloletý V. má s otcom vytvorené silné citové puto, ktorého existenciu už v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému V. na čas po rozvode manželstva potvrdil aj kolízny opatrovník. Matka však celú situáciu s pandemiou koronavírusu cielene zneužíva vo svoj prospech, porušuje svoje rodičovské povinnosti, nehľadá na najlepší záujem dieťaťa a úmyselne vytláča otca zo života maloletého V.. Aktuálne je to totiž výlučne matka, ktorá (nehľadiac na právoplatné súdne rozhodnutie o úprave styku otca s V.) sama rozhoduje s ohľadom na vlastný záujem, či vôbec, kedy, kde a na ako dlho sa otec s maloletým V. môže stretnúť. Ani otec, ani žiaden člen jeho domácnosti nevykazuje žiadne známky nákazy, otec v poslednom čase necestoval nikam do zahraničia, vo svojej práci neprišiel do styku s osobou, u ktorej by bola potvrdená nákaza vírusom, nie je v karanténe a stretáva sa len s členmi svojej domácnosti.

5. Maloletý V. má len 4 roky, je preto pre svoj nízky vek ľahko ovplyvniteľný zo strany svojej matky. Akékoľvek dlhšie odlúčenie od biologického otca môže mať v jeho prípade za následok, že maloletý V. začne pod vplyvom svojej matky otca úplne odmietať, pričom na pretrhnuté vzájomné puto už nemusí byť možné v budúcnosti nadviazať. Práve preto je s ohľadom na § 25 ods. 4 Zákona o rodine (ďalej len ZoR) potrebné, aby súd bezodkladným nariadením (ktoré fakticky umožní maloletému zvyknúť si na nové výchovné prostredie u otca, prilánuť k otcovi, a to za súčasnej prítomnosti matky v jeho živote) chránil bezprostredne ohrozený záujem maloletého V. na udržaní a prehĺbovaní vzájomného citového putá maloletého V. s biologickým otcom, o to viac v situácii, keď sú matkine záujmy v tomto smere zjavne protichodné. V tejto súvislosti otec poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave z 16.12.2013, sp. zn. 10 CoP 52/2013.

6. Nie je preto možné súhlasiť s názorom súdu, že matkina starostlivosť o maloletého nevykazuje žiadne nedostatky, keďže takéto nedostatky zjavne má, pričom tieto sú zásadné pre budúci zdravý psychický vývoj osobnosti maloletého V.. Postup matky neumožnením stretnutí otca so synom predstavuje absolútne neprimeraný zásah do práv maloletého V. na stretávanie sa so svojim biologickým otcom, porušenie rodičovských povinností matky a bezprostrednú hrozbu pre zachovanie väzieb maloletého V. s otcom, a tým aj pre budúci zdravý psychický vývin osobnosti maloletého. Pokiaľ súd nevníma konanie matky ako priamo ohrozujúce maloletého V., predstavuje takýto postoj súdu neprimerane zvýhodnenie matky na úkor otca, ktorý nemá maloletého syna zverného do svojej starostlivosti a plne rešpektuje rodičovskú dohodu a právoplatné súdne rozhodnutie.

7. S prihliadnutím na uvedené otec navrhol, aby odvolací súd podľa § 388 CSP odvolaniu otca v plnom rozsahu vyhovel a vydal neodkladné opatrenie, ktorým maloletého V. zveril na čas do rozhodnutia vo veci samej do výlučnej osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok; matku zaviazal na platenie výživného v sume 30% zo sumy životného minima a upravil styk matky s maloletým synom tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým V. od nedele nepárneho kalendárneho týždňa od 18.30 hod. do utorka párneho

kalendárneho týždňa do 18.30 hod., od štvrtka párneho kalendárneho týždňa od 18.30 hod. do nedele párneho kalendárneho týždňa do 18.30 hod. a od utorka nepárneho kalendárneho týždňa od 18.00 hod. do štvrtka nepárneho kalendárneho týždňa do 18.30 hod. s tým, že matka si maloletého vyzdvihne v mieste bydliska otca a odovzdá ho otcovi v mieste svojho bydliska.

8. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, vo vyjadrení uviedla, že nesúhlasí so zmenou starostlivosti o maloletého syna. Matka považuje za potrebné poukázať na zdravie syna, ktorý bol chorý od 07.02.2020 do 16.02.2020 a otec si žiadal syna na víkend, syn bol v horúčkach a mal nasadené antibiotiká. Vzhľadom na danú situáciu matka uznala za vhodné nedať syna otcovi, aby sa mu nezhoršil zdravotný stav a zároveň neohrozil svojich starých rodičov. Dňa 10.03.2020 so synom navštívila lekárku kvôli silnému kašľu, OČR trvala od 10.03.2020 do 19.03.2020, z ktorej matka prešla na pandemickú OČR, ktorá trvá doteraz, pokiaľ sa neotvorí materská škola (OČR vydala MUDr. O. O.). Situácia s COVID-19 a núdzového stavu na SR, keď je zákaz stretávania sa s ľuďmi z inej domácnosti, mala a aj má matka strach o zdravie syna, aby sa nenakazil a neohrozil na zdraví svojich starých rodičov, nakoľko otec dieťaťa žije v jednej domácnosti so svojimi rodičmi (61 a 64 rokov). Otec pracoval do 16.03.2020, kde bol stále v kontakte s ľuďmi. Matku oklamal, že sú všetci doma a pritom jeho matka chodila stále do obchodného centra upratovať. Pre tieto dôvody matka V. nedávala otcovi. Otcovi napísala, že keď bude priaznivá situácia s COVID-19, tak mu syna dá, nemá s tým najmenší problém. Vzhľadom na zlepšenie situácie so šírením COVID-19, umožnila stretnutie otca so synom už dňa 22.04.2020, odvtedy sa s otcom stretáva súdom určených dňoch. Matka neverí otcovi, že by s V. nešiel nikde na návštevu, či ku svojej sestre alebo priateľke. Nikdy predtým nepovedal úplnú pravdu, preto nie je medzi rodičmi dôvera. Matka svoju rodinu nevidela už dlho, nakoľko bývajú na východe, nešla tam, je s rodinou v kontakte cez sociálne siete ako je facebook, skype, whatsapp. Matka si nemyslí, že V. má so svojim otcom vytvorené silné puto. V čase, keď spolu žili, syna si vôbec nevšimával, venoval sa len svojej činnosti s telefónom. Nechodil s ním na prechádzky, na ihriská stále sa synovi venovala a venuje matka.

9. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že otcovi by nemalo byť bránené v styku so synom, avšak v tejto súvislosti zastáva názor, že ak otec dieťaťa mal preukázané, že mu matka dlhodobo bráni v stretávaní sa s dieťaťom, mohol si ako oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku, čo otec dieťaťa nevyužil. Práve v tomto konaní by súd zisťoval, či existujú ospravedlniteľné dôvody pre nedodržanie súdneho rozhodnutia zo strany povinnej. Súčasne však otec dieťaťa vo svojom odvolaní poukazuje na to, že súd k zmene rozhodnutia o osobnej starostlivosti pristúpi len ako ku krajnej možnosti, a preto v týchto prípadoch je povinnosťou súdu, aby najprv podrobným spôsobom skúmal motívy rodiča, ktorý vychováva dieťa a má ho v osobnej starostlivosti, ktoré ho vedú k neumožňovaniu styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nemal súd taký časový priestor, aby mohol vykonať rozsiahle dokazovanie. Okrem toho súd bude následne rozhodovať i vo veci samej, takže konečné rozhodnutie bude vydané až po vykonaní dokazovania a preukázaní skutočností odôvodňujúcich vydanie rozhodnutia. Kolízny opatrovník mal od matky vedomosť o tom, že s ohľadom na riziko šírenia prenosného respiračného ochorenia COVID-19 mala obavu o zdravie svojho dieťaťa, ktorú odôvodnila bývaním otca v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí sú v rizikovom veku. V čase pandémie, ktorá situácia bola pre celú spoločnosť neznáma a nová, spočiatku neboli názory a odporúčania na realizáciu styku rodiča s dieťaťom jednoznačne stanovené, informácie z médií a oprávnených orgánov boli neúplné, rozporuplné a odlišné, preto možno predpokladať, že matka dieťaťa z dôvodu dodržiavania karanténnych opatrení s ohľadom na najlepší záujem dieťaťa zamedzila striedanie domácností z obavy rizika nákazy dieťaťa. Z uvedeného dôvodu sa kolízny opatrovník stotožnil s názorom a rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

10. V replike sa otec vyjadril k vyjadreniu matky a vyjadreniu kolízneho opatrovníka, vyjadril sa nesúhlasne s opisovaním jednotlivých situácií matkou a prezentoval vlastné úvahy o dôvodoch matky neodovzdať mu syna na stretnutia. Tvrdenia matky o situácii s koronavírusom považoval za účelové, dodatočne uvedené na obranu jej nezákonného konania. Matka v období pandémie úmyselne bránila stretávaniu sa maloletého s otcom, hoci pri primeranej obozretnosti musela vedieť (čítať a počuť), že rozsudky o úprave styku rodičov s deťmi zostávajú v platnosti a majú sa naďalej dodržiavať. Otec je presvedčený, že matka s maloletým bola u rodičov na v. Z. A. a že sa pred otcom z tohto dôvodu úmyselne zatajovala a nekomunikovala s ním. Ak aj matka súdu prezentuje, že po uvoľnení opatrení otec miesto prechádzky s maloletým zvolil len sedenie v aute, pravdou je, že matka odmietla maloletého otcovi odovzdať a až na otcovo naliehanie mu dňa 22.04.2020 dovolila stretnúť sa s maloletým V., aj to len na

hodinu a na parkovisku v aute pod jej bytovým domom. O celkovom negatívnom postoji matky voči otcovi svedčí aj jej vyjadrenie, že otec nemá s maloletým vytvorené citové puto, hoci uvedené nie je pravda (a preukázalo sa to aj v konaní o rozvođe). Maloletý je s otcom rád, rád s ním chodí na výlety a navštevuje starých rodičov. Otec sa o maloletého aktívne zaujíma a na maloletého sa informuje, čo paradoxne potvrdzuje aj samotná matka svojim vyjadrením o návšteve otca v materskej škôlke maloletého. Hoci to matka popiera, otec sa o maloletého vie osobne postarať, aj keď aktuálne je príležitosť k prehľbovaniu ich vzájomného vzťahu málo. Matka pomerne pravidelne buď víkendové stretnutie otca so synom neumožní, alebo ho aspoň značne obmedzí, pričom akékoľvek žiadosti otca o stretnutie so synom nad rámec súdom stanovenej úpravy matka odmieta (napríklad prespatie u otca z piatka do soboty). Matka zároveň úmyselne prekrúca a dezinterpretuje súdu situácie, kedy otec na styk s maloletým neprišiel. Otec totiž pracuje v trojzmennej prevádzke, čo v praxi znamená, že niektoré týždne pracuje aj na popoludňajšej zmene, a preto syna v daný čas navštíviť objektívne nemôže. Pokiaľ otec na stretnutie s maloletým nemôže prísť, matku vždy vopred informuje, čo však matka už neuvádza.

11. Otec nesúhlasí s názorom kolízneho opatrovníka, že otec v danej situácii mal využiť iný prostriedok ochrany svojich práv, a to návrh na výkon rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku. Je presvedčený, že uvedený právny inštitút by v danej situácii nemohol efektívne zabezpečiť otcovi takú právnu ochranu, akú v danej situácii okamžite potreboval, a to práve pre zdĺhavosť celého konania o výkon rozhodnutia. Ak aj kolízny opatrovník uvádza, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nemal súd taký časový priestor, aby mohol vo veci vykonať rozsiahle dokazovanie, podľa názoru otca súd mal napriek krátkosti času z predložených dôkazov preukázať, že matka bráni v styku maloletého s otcom, a preto aplikácia § 25 ods. 4 ZoR bola opodstatnená a súd ho mal aplikovať. Nie je tiež možné obhajovať postoj matky len preto, že na Slovensku boj vyhlásený núdzový stav z dôvodu pandémie koronavírusu. Tak ako otec, aj matka mala možnosť zistiť si stanoviská, názory a odporúčania na túto tému, ktoré jej okrem iného boli sprostredkované aj otcom, pričom v prípade, ak mala akékoľvek pochybnosti, mohla sa obrátiť na príslušný orgán ÚPSVaR so žiadosťou o ich stanovisko. To však matka neurobila.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie matky bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty otca predostreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia opodstatnene.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

16. Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

17. Jedným zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčiť právo, alebo nárok, ktoré by bolo obsahom konkrétneho právneho vzťahu medzi účastníkmi, t.j. otec ako navrhovateľ neodkladného opatrenia (ak chcel byť v konaní úspešný) musel v prejednávanej veci osvedčiť, že existuje naliehavá potreba bezodkladne upraviť vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania práve ním navrhovaným spôsobom.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému V. rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 12P/18/2019-65 zo dňa 27.05.2019, ktorým okrem iného súd schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletého dieťaťa na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia maloletého syna zastupujú a spravujú jeho majetok v bežných veciach. Otec sa zaviazal platiť výživné 200 eur mesačne a otec je oprávnený stretávať sa s maloletým synom každý nepárny kalendárny týždeň v piatok od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 09.30 hod. do nedele bezprostredne nasledujúcej do 18.30 hod., každý utorok v kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každý páry kalendárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.30 hod. Otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdí, že matka sa vyhovárala na imaginárne choroby maloletého syna, ktoré otcovi nepreukázala, čo malo byť dôvodom neodovzdania dieťaťa na stretnutia s otcom podľa vykonateľného rozsudku súdu a otec špecifikuje v návrhu jednotlivé dni, kedy si dieťa nemohol prevziať. Z obsahu podaní matky vyplynulo, že popiera tvrdenia otca, že by išlo o svojvoľné rozhodnutia matky nedať syna otcovi na stretnutia, ale vždy mala na svoje konanie opodstatnený dôvod (choroba dieťaťa, obmedzenia v rámci núdzového stavu v súvislosti s pandémiou) a naopak uvádzala, že otec niektoré stretnutia vynechal a nevyužil.

19. V takto osvedčenej situácii, ktorú tvrdil otec ako navrhovateľ neodkladného opatrenia bolo možné dospieť k záveru, že nepreukázal naliehavosť potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi práve ním navrhovaným spôsobom, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie. Podľa citovaného § 25 ods. 4 je pre zmenu rozhodnutia o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti nevyhnutné, aby bolo preukázané, v tomto prípade osvedčené že matka opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňovala otcovi styk s maloletým dieťaťom. Dôvodnosť a zámernosť konania matky ostala sporná, keďže matka všetky tvrdenia otca poprela a je nevyhnutné, aby bola predmetom dokazovania vo veci samej. Odvolací súd sa stotožňuje aj s právnym názorom kolízneho opatrovníka, že s prihliadnutím na riziko šírenia prenosného respiračného ochorenia COVID-19 mohla mať matka obavu o zdravie svojho dieťaťa. V čase pandémie, ktorá bola pre celú spoločnosť neznáma a nová neboli jasne stanovené pravidlá týkajúce sa realizácie styku rodiča s dieťaťom. Navyše otec mal možnosť podať návrh na výkon rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku, čo otec dieťaťa nevyužil a práve v tomto konaní by súd zisťoval, či existujú ospravedlniteľné dôvody pre nedodržanie súdneho rozhodnutia zo strany povinnej matky.

20. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

21. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).